

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. An qui à nonnullis dicuntur in utero sanctificati, sint tales.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

XIV. Propter hoc quidam Claudius Dauf-
 quius Canonicus Tornacensis, in libro
 cui titulus *Binoctium*, quem edidit ex-
 pressè contra D. Iosephi in utero san-
 ctificationem, non dubitavit omnes
 illos dicere Pelagianorum Congreges,
 & alterius partis hæresis illorum Con-
 fortes, qui D. Iosephum ex uteri ma-
 terni latebris sanctitate donatum pro-
 didisse asserunt: verùm cum illud impe-
 tiginis nullus hæcenus afflicuerit eis,
 qui tot sanctos in utero sanctificatos af-
 feruerunt, nimis temerarius fuit Dauf-
 quius hoc afflicuisse illis qui id dicunt
 de D. Iosepho ut constabit ex dicen-
 dis. Et certè, ut prætermittam quo
 animo hæc Daufquius scripserit, hi
 quoad hoc discrepant toto cælo à
 Pelagianis: nam Pelagiani docebant,
 primò omnes homines nasci imma-
 culatos: hi verò tantùm perpaucos,
 eosque insignioris notæ sanctos, ac sin-
 gulariter prædestinatos: Secundò, Pe-
 lagiani docebant nasci immaculatos
 naturaliter: hi verò tantùm Dei spe-
 ciali gratiâ & beneficio: Tertio, do-
 cebant Pelagiani idèd omnes nasci na-
 turaliter immaculatos, quod illorum
 conceptio esset naturaliter sine macu-
 lã, negabant enim illi absolutè pecca-
 tum originale: hi verò docent omnes
 esse naturã filios iræ, & in peccato con-
 ceptos, & idèd naturaliter nascituros
 in peccato in quo concepti fuerant, nisi
 fuissent à Deo ex speciali privilegio ab
 illo in utero purgati propter insignem
 suam supra cæteros electionem & præ-
 destinationem. Quartò, Pelagiani re-
 ducebant suum dogma ad fidem divi-
 nam, hi suam doctrinam tantùm ad fi-
 dem piã & liberam.

XV. Ut tamen quod verum est fatear,
 censo non sine aliquo temeritatis pe-
 riculo speciale illud privilegium in ple-
 risque sanctis etiam insignioris sancti-
 tatis præsumi, nisi id ita probetur, ut
 nihil rationabiliter opponi possit: quia
 sub prætextu illã gratiã sanctificationis
 in utero, inducerentur sine fundamen-
 to tot propositiones particulatæ con-
 tradictoriæ universales, quæ est ex Ver-
 bo Divino, ut enervarent propositionem
 universalem, quod nullã ratione
 debet tolerari. Ut igitur aliqua parti-
 cularis propositio talis inducatur, de-

bet iis fulciri rationibus, ut exemptio-
 nem à regulã generali rationabilem e-
 vincant. Confirmatur exemplo Divi
 Augustini tomo 2. epist. 57. quæ est ad
 Dardanum, ubi Sanctus Doctör revo-
 cat in dubium an Jeremias Propheta,
 & D. Joannes Baptista fuerint in utero
 sanctificati, cum tamen de primo ex-
 pressè dicat Scriptura: *Priusquam te
 formarem in utero novi te, & antequam
 exires de vulvã sanctificavi te.* De secun-
 do verò, *Spiritu sancto replebitur adhuc
 ex utero Matris sue.* Si enim Sanctus
 ille Doctör timuit etiam cum illis
 Scripturis in istorum ab illã universali
 lege exceptionem consentire, an non
 temerarium dixeris ex quibuslibet sig-
 nis in speciem tantùm apparentibus
 hunc vel illum ab eã subducere?

SECTIO III.

*An qui à nonnullis dicuntur
 in utero sanctificati, sint
 tales?*

Cum nullus ferè sit hodie Docto-
 rum, qui D. Iosephum in utero
 sanctificatum volunt qui non duxe-
 rint argumentum à sanctificatione plu-
 rium aliorum, quos gravissimi Autho-
 res voluerunt fuisse in utero sanctifica-
 tos hoc modo: Hi, isti, & illi fuerunt
 in utero sanctificati, ergò à fortiori Di-
 vus Iosephus, ex eo quod secundùm
 omnem rationem ipse, ut Christi Do-
 mini Pater eo modo quo infra Part. 2.
 Tractat. 2. videbimus, majorem ha-
 bens affinitatem & proximitatem ad
 Christum omnis sanctitatis fontem,
 potiora mereatur sanctitatis insignia:
 idèd, ut nihil omittamus, videndum
 an solidum sit illud fundamentum: id-
 est an qui à nonnullis dicuntur in ute-
 ro sanctificati sint tales, ut argumen-
 tum ab eis ductum pro sanctificatione
 D. Iosephi subsistere possit.

Dixi Sectione præcedenti non sine
 aliquo temeritatis periculo speciale il-
 lud privilegium Sanctificationis in ute-
 ro prætendi, nisi ita probetur, ut nihil
 rationabiliter opponi possit: ut verò
 ita probetur, non est necesse quod parti-
 cularis propositio per quam dicitur

Synopsis

Magrabit
 D.
 Iosephi
 RV
 III

aliquis exceptus à regulâ universali, quæ dicit omnes ex Adamo descendentes nasci cum peccato, eo modo probetur quo universalis, idest per aliam Scripturam, quemadmodum existimant nonnulli magis apparenter quàm verè. Sed ista est legis quantumvis universalis natura, ut non ita universaliter intelligatur, quin juxta antiquam patoëmiam ex se, sine ullâ aliâ expressione, admittat exceptionem quando subest causa rationabilis. Porro ut exceptio sit ex causâ rationabili, sufficit quod per prudens iudicium colligi possit, mentem Legislatoris talem casum particularem noluisse comprehendere sub lege universali. Confirmatur evidenter, quia legis essentia est quid morale, unde illa non debet accipi nisi moraliter, idest secundum rectam & prudentem rationem. Cùm ergo ex eâ aliquid sequeretur dissonum illi, non debet admitti, nec ullam in eo casu habet vim, quia non fuit mens Legislatoris casum illum comprehendere sub lege: Hinc *Epicheia Theologorum*: Hinc illud Photii Constantinopolitani in Responsione ad Amphilochem communiter receptum: *Sapè in Scripturâ figura est universalis, non tamen sententia universaliter accipienda.* Quod mirificè probat Cantip. lib. 6. Hypotiposeon cap. 3. Hinc denique illa Jurisconsultorum regula approbata, quæ habetur ex cap. solito, in princip. de Majorit. & obedient. *Terminus universalis non distribuit universaliter quoad illos, ex quorum distributione resultaret dissonus intellectus.* Secundum quam doctrinam Ecclesia ab antiquo tenuit Beatissimam Virginem in utero fuisse sanctificatam, quandoquidem ejus diem Natalem à multis sæculis celebraverit; quam sanctificationem his temporibus explicans, extendit, & docet esse sanctificationem secundo modo acceptam, ut hic sect. 1. in notando: idest quæ nullum supponit in subjecto peccatum, esto nihil de hoc in Scriptura inveniatur expressum, quia rectissimè præsumitur nunquam fuisse Dei mentem, quod purissima Mater sua sub lege communi peccati cum aliis concluderetur.

XVIII. Igitur ut videamus an qui à nonnullis

dicuntur in utero sanctificati sint tales, examinanda est illorum à communi lege exceptio, an sit sufficienti ratione fundata.

Colligunt nonnulli aliquos in utero sanctificatos ex sequentibus: Primò, à signis extraordinariis quæ illorum Nativitatem præcesserunt: Secundò, à signis quæ in ipso eorum Ortu effluerunt: Tertio, ab operationibus raræ & insolitæ virtutis, quas ab ipsis ferè incunabilis produxerunt, & in quibus ad mortem usque sine interruptione perseverarunt. Primo modo D. Ambrosius lib. 4. de fide cap. 4. & Petrus Comestor cap. 68. Histor. in Genes. & alii post ipsos, colligunt Jacob Patriarcham in utero sanctificatum, quia ibi supplantavit Esau fratrem suum natu majorem. Secundo modo alii apud Divum Antoninum 3. part. Summ. tit. 18. cap. 5. §. 6. Sanctum Nicolaum Episcopum Mirensensem, ex eo quod, ut ibi refert Sanctus Antoninus, natus stetit rectus. Tertio modo, alii Sanctum Dominicum Sacri ordinis Prædicatorum Fundatorem apud eundem D. Antoninum ejusdem Sanctissimi Fundatoris dignum filium, quia eodem D. Antonino referente, ab ipsis cunis lectulo suo egrediens, humi jacere gestiebat. Ita de aliis, alii: & omnes ex iisdem tribus capitibus.

Sed duo priora signa, idest quæ eorum ortum præcesserunt, & quæ committata sunt, non fuerunt signa præsentis, sed prælagia futuræ aliquando sanctitatis: & idè non sufficiunt ad statuendum aliquid certum contra legem & regulam generalem: similiter nec illæ operationes insolitæ virtutis & anticipatæ ætatis, quia sunt tantum signa & effectus insignis illorum prædestinationis, cujus Deus voluit acceleratam esse executionem ad majorem eorum æstimationem, & Dei accelerantis finem intentum.

Non sufficiunt etiam Scripturæ ex quibus colligunt aliqui quosdam fuisse similiter sanctificatos, ut de Sampson ex matre sterili nato, quia de eo dicitur Judicum cap. 13. *Erit Nazareus Dei ab infantia sua, & ex utero Matris sue.* De Davide Rege propter verba illa psalm. 70. vers. 7. *In te confirmatus sum ex utero,*

utero, de ventre Matris mea tu es Protector meus. De D. Paulo Apostolo, quia ille de se dicit ad Galat. cap. i. v. 15. *Cum autem placuit ei qui me segregavit ex utero Matris mee.* De Jobo quia ille de se dicit cap. 31. *Ab infantia mea crevit mecum miseratio, & de utero Matris mee egressa est mecum.* Nam quoad primum: dicitur Sampson Nazareus ex utero Matris suae, non quod ibi sanctificatus sit, sed, ut bene textum ponderanti patebit, eò quod etiam ipsa Mater ejus eo gravida, jubente Deo prohibita sit uti illis quae prohibebantur Nazareis, ne filius ejus Sampson eam fugendo, succum ex vino, vel siceram, quae Nazareis à Deo prohibita leguntur provenientem sugeret, ut sic excellenter Nazareus ostenderetur, non autem ut sanctificatus in utero probaretur: Quoad secundum, Respondeo primò, vel hoc debet intelligi de beneficio naturali ex quo tamen resultat etiam supernaturale, ut vult Dionysius Carthusianus & alii in illum locum, quia nimirum nisi Deus conservaret infantem ab utero & deinceps, non evaderet pericula quae undique occurrunt, & quae nimis longum esse retexere.

XXII. Respondeo secundò cum nostro P. Michaële à Bononià vulgò Incognito in psalmos hunc locum ad litteram sic debere explicari, *In te confirmatus sum ex utero:* id est quod sim in gratiâ tuâ in eaque ita perseverem, ut in eâ moriar, hoc ô mi Deus! habeo à te & prædestinatione tuâ, quae non potuit non esse gratuita, quandoquidem fuerit antequam utero materno egrederer, & inter homines homo apparerem: atque adeò antequam quidquam mereri possem.

XXIII. Confirmatur hæc ut primarii Psalmodum Interpretis ita humillimi explicatio: Nam verbum illud *confirmatus* si ad litteram accipias, non significat simpliciter sanctificationem, sed in sanctitate confirmationem, nec hanc adhuc strictè, sed tantum ut significat perseverantiam in illâ quâ ab egressu ex utero matris, quando scilicet circumcisus est, accepit: Nam manifestum est Davidem in gratiâ, quam in egressu ex utero dum circumcisus est accepit, non semper stetit, lapsus est enim, Scrip-

turâ attestante, in adulterium & homicidium & alia peccata: intelligitur ergo illud verbum, *In te confirmatus sum*, de gratiâ illa perseverantiæ finalis de quâ noster Incognitus ibi.

Quoad tertium: nihil aliud vult ibi XXIV. Apostolus nisi se ab utero & ante ullum meritum suum per Dei misericordiam prædestinatum, electum, segregatum (quae omnia sunt Synonyma) ut ei Deus post illa sua demerita quae ibi dinumerat, revelaret filium suum, & faceret tandem ex persecutore Apostolum, ut eundem Christum aliis evangelizaret, & annuntiaret: ita Divus Ambrosius, D. Anselmus & Theophylactus, quae si significarent sanctificatum in utero, omnes prædestinati ante prævisa merita (quos ego censeo prædestinatos insigniter) possent dici sanctificati in utero. Cum ergo hoc consequens esset nimis absurdum, imò heterodoxum, illud ex quo hoc sequeretur non est admittendum.

Quoad quartum Respondeo cum XXV. Divo Thomâ 3. part. quæst. 27. art. 6. ad 3. miseratio de qua loquitur Job non significat virtutem infusam, sed quandam inclinationem naturalem ad actus istius virtutis, eodem modo quo illud Ecclesiastici cap. 1. *Initium sapientiae timor Domini & cum fidelibus in ventre conceptus est.* Hoc enim debet accipi secundum quod aliqui ex naturali dispositione, atque ingenitâ indole, apti sunt, & inchoationem aliquam habent ad Dei timorem.

SECTIO IV.

An ergo nullus omninò in utero sanctificatus?

XXVI. **E**T si nulla sit difficultas, apud benè sensatos, quod quamvis nulli essent alii de facto in utero sanctificati, posset tamen adhuc fieri quod in Divo Josepho tot essent rationes, adeoque relevantes, ut propter illas id illi privilegii denegari non posset: quemadmodum Divæ Deiparæ non potest negari præservatio à peccato originali, esto nihil de hoc inveniatur in Scripturâ, vel ullum produci possit ex illâ ejusmo-

Synopsis

Ingratitudo
D.
Josephus
SV
an